

**Topical Issues, Problems and Prospects
of Development of Humanitarian Knowledge
in Modern Information Space:
National and International Aspects**

Issue 11

**Collection of scientific works
(based on materials of the XXII International
scientific and practical conference
May 14-15, 2021)**

Under the general editorship of Doctor of Philosophy Science Mykola Zhurba

2021

Синенко С.І.

ІННОВАЦІЙНІ ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ДИДАКТИЧНИЙ ЗАСІБ
ПІДГОТОВКИ КВАЛІФІКОВАНИХ ФАХІВЦІВ
СФЕРИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ35

Титаренко Н.В.

ЗБІР І АНАЛІЗ ДАНИХ – ОДИН ІЗ ІНСТРУМЕНТІВ КЕРУВАННЯ
ПРОЦЕСОМ ВПРОВАДЖЕННЯ НУШ.....40

Філімонова Т.В., Белянінова А.О.

ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ СВІТОГЛЯДУ
МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ПРОЦЕСІ ПІЗНАВАЛЬНО-
ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....44

PSYCHOLOGY

Чорна І.М., Хлопова Ю.О.

СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ ЯК МОТИВУЮЧИЙ ФАКТОР
ДЛЯ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ48

Чорний М.М.

ІНТЕРНЕТ РЕСУРСИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ
ГОТОВНОСТІ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ
СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ51

HISTORY

Ткачук А.П.

ОСМАНО-РОСІЙСЬКА ВІЙНА 1686–1700 РОКІВ,
ЯК СКЛАДОВА ВЕЛИКОЇ ТУРЕЦЬКОЇ ВІЙНИ53

Чижов О.І.

ПЕРЕДУМОВИ, ПРИЧИНИ ТА ПОЧАТОК ПРОТЕСТІВ
СТУДЕНТІВ СУМСЬКИХ ВИШІВ У 2004 Р.58

**POLITICAL SCIENCE AND INTERNATIONAL RELATIONS.
SOCIOLOGY**

Горло Н.В.

ПІЗНАВАЛЬНІ МОЖЛИВОСТІ РАЦІОНАЛЬНОГО ПІДХОДУ
У ДОСЛІДЖЕННІ ПОЛІТИЧНИХ ЯВИЩ І ПРОЦЕСІВ62

Ткач Л.М.

ФЕНОМЕН СОЦІАЛЬНОГО СИРІТСТВА В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ65

PSYCHOLOGY

Чорна І.М.,

*доцент, к.психол.н., доцент кафедри психології розвитку та консультування
ПІННТУ ім. В. Гнатюка,*

Хлопова Ю.О.,

*магістрантка кафедри психології розвитку та консультування ПІННТУ
ім. В. Гнатюка,*

Україна, м. Шернопіль

СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ ЯК МОТИВУЮЧИЙ ФАКТОР ДЛЯ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ

Беззаперечним є той факт, що інтернет, зокрема соціальні мережі, заповонив життя усіх людей. Сьогодні складно зустріти людину, яка б не була зареєстрована хоча б в одній соціальній мережі. Та ще однією сучасною тенденцією є прагнення особистості до самореалізації. Розглядаючи ці два фактори окремо є бажання їх об'єднати та перевірити, чи справді вони можуть взаємодіяти в позитивному контексті. А також, наскільки соціальні мережі можуть мотивувати до самореалізації.

Питанням самореалізації зарубіжні та вітчизняні фахівці займаються вже багато років. Вони розкривають це поняття з різних сторін, пропонують можливий шлях його вирішення, та поки універсального методу не існує. Зокрема такі науковці, як Н. Комісаренко, В. Муляр, Н. Громова, Л. Левченко, та інші розглядають процес самореалізації як соціальний процес. Вони вважають, що він повинен включати в себе творчий потенціал, культуру і свободу особистості [3].

В своїй роботі Коростишева Л.А. зауважує, що у словнику, виданому в 1902 році в Лондоні, слово «самореалізація» трактується як «здійснення можливостей розвитку Я» [2].

Такі вчені, як Л. Сохань, В. Доній, Г. Нестеренко, Г. Несен, М. Чапка трактують самореалізацію як розуміння свого життєвого призначення. Інші розглядають її як самопізнання та саморозвиток. А. Маслоу акцентував увагу на тому, що самореалізована особистість обов'язково повинна розуміти своє призначення та бути залучена до справи.

Самореалізація особистості включає в себе три складових: самопізнання – дослідження та розуміння себе, своїх уподобань, можливостей; самооцінка – про вміння цінувати себе, визнавати свою важливість, правильно оцінювати

свої сильні та слабкі сторони. Внаслідок цього починається важливий процес саморозвитку, що і є третьою складовою [3].

На допомогу реалізації цих складових приходить феномен, який заповнився увесь світ – соціальні мережі. Вони мають повне право посісти місце почесного мотиватора для саморозвитку особистості.

Такі вчені, як Д. Грінфілд, А. Войскунський, К. Янг, А. Голдберг досліджували мотивацію та вплив інтернет-мереж на становлення особистості, в їх працях розглядалося питання як про розвиток залежності, так і шляхи його вирішення. На сьогоднішній день питання соціальних мереж не є дослідженим до кінця. Та ми можемо з точністю стверджувати, що вони впливають на цінності, спосіб життя, поведінку та особистість будь-якої причетної до них людини [1;4].

Звичайно, є багато негативних поглядів на використання цих ресурсів. І часто вони й справді актуальні. Адже саме вони несуть такі загрози, як соціальна відстороненість, тривога, погіршення настрою, зниження самооцінки та навіть депресію. Але будь-що може стати шкідливим, якщо споживати його надміру, найкращим варіантом є використання усього усвідомлено і з розумінням мети. До прикладу, щоденне споглядання за успіхами інших людей може стати як зневірою в себе, так і потужним стимулом до особистісного зростання та самореалізації. Саме таким мотиваційним поштовхом вже скористалося багато людей, «він зміг – я зможу».

Також хочеться відзначити, що соціальні мережі вже давно перестали бути тільки методом спілкування. Сьогодні вони слугують простором для самовираження та пошуку власної самоідентифікації через особистий блог. Це сучасний спосіб заявити про себе як особистість, так і як про професіонала в певній сфері, транслювати власні цінності, висловлювати особисту думку і бути почутим. Для цього не достатньо просто виставляти гарні фото та писати розумні статті. Сьогодні тим, хто бажає бути почутим, необхідно транслювати власну унікальну особистість на сторінках соціальних мереж. А це мотивує до глибокого пізнання себе в реальному світі.

В результаті проведеного дослідження за допомогою Google survey було встановлено ступінь впливу інформаційного контенту на формування мотивації жінок трьох вікових груп до саморозвитку (Табл.1).

Ступінь впливу інформаційного контенту соціальних мереж на формування мотивації жінок для самореалізації

Таблиця 1

Вік	30-39 років		40-49 років		50-60 років		Загалом:	
	А.к.	У %	А.к.	У %	А.к.	У %	А.к.	У %
Вирішальний	20	57,14	18	51,43	10	28,57	48	45,71
Частковий	10	28,57	12	34,28	15	42,86	37	35,24
Відсутній	5	14,29	5	14,29	10	28,57	20	19,05
Всього:	35	100	35	100	35	100	105	100

Так на 57,14 % жінок віком 30–39 років інформаційний контент соціальних мереж (ІКСМ) справив вирішальне значення у формуванні їх мотивації для самореалізації (ФМДС); на 28,57 % частковий і на 14,29 % не справив жодного впливу.

На 51,43 % жінок віком 40–49 років (ІКСМ) справив вирішальне значення у (ФМДС); на 34,28 % частковий і на 14,29 % не справив жодного впливу.

На 28,57 % жінок віком 50–60 років (ІКСМ) справив вирішальне значення у (ФМДС); на 42,86 % частковий і на 28,57 % не справив жодного впливу.

Загалом на 45,71 % жінок різного віку (ІКСМ) справив вирішальне значення у (ФМДС); на 35,24 % частковий і на 19,05 % не справив жодного впливу.

Можна виділити кілька складових, які визначають змістовий контент соціальних мереж, як ефективний мотиватор для саморозвитку:

1. Наслідження успішного досвіду. Інтернет-мережі надають швидкий доступ до найуспішніших постатей нашого часу. А споглядання чужих успіхів може стимулювати досягати таких самих результатів, але і в окремих випадках знижувати її.

2. Стимул розвивати особистий бренд, шукати свою автентичність і формулювати власну чітку думку та позицію. Завдяки вимогам часу «бути почутим – бути унікальним» саме соціальні мережі.

3. Можливість заявляти про себе. Вміння самовиражатися через фото, колір, форму чи написання не просто цікавого, але й корисного тексту.

4. Швидший вихід професійним витокам саме через інтернет блогінг. Що сприяє розвитку впевненості та об'єктивізації самооцінки.

5. Можливість навчання. Завдяки доступності світових освітніх платформ підвищувати свій освітній рівень.

6. Можливість здійснювати діяльність, корисуючу із власними інтересами. Інколи позапрофесійними, для реалізації яких раніше не було можливості.

Розвиток інтернет технологій змінив світ, даруючи нові засоби для дослідження власної особистості. Неможливо з точністю сказати, що соціальні мережі мають тільки позитивні сторони. Але їх потужний мотивуючий вплив не варто недооцінювати. Особливо вони стали мотивуючим фактором для самореалізації як молодого, так і старшого покоління.

Література

1. Нестеренко Г.О. Синергетичний вимір самореалізації особистості в умовах трансформації суспільства : дис. ... канд. філос. наук : 09.00.03 / Запорізький держ. ун-т. Запоріжжя, 2002. 201 с.

2. Коростылева Л.А. Психология самореализации личности: затруднения в профессиональной сфере. Санкт-Петербург: Изд-во «Речь», 2005. 222 с.

3. Мільчевська Г.С. Самореалізація особистості як соціально-педагогічна проблема. Науковий вісник ужгородського університету. Серія: «педагогіка. Соціальна робота», Вип.1 2016. с.80-182.

4. Чхеайло І.І. Самореалізація особи (соціально- філософський аналіз): дис. ... канд. філос. наук : 09.00.03 / Харківський військовий ун-т. Х., 2000. 180 с.

Чорний М.М.,

*аспірант кафедри психології та соціальної роботи
Західноукраїнського національного університету,*

Україна, м. Тернопіль

ІНТЕРНЕТ РЕСУРСИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ГОТОВНОСТІ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ

В Україні професія «соціальний працівник» введена до класифікатора професій, починаючи з 1990-х років. Діяльність соціального працівника, соціального педагога – це зона довір'я між людьми, шлях до їх взаєморозуміння, взаємодопомоги і взаємовідповідальності. Кваліфікаційний рівень соціального працівника залежить не тільки від знань, умінь, навичок, а й від морального образу, який визначає його особистісні якості. Професійний рівень соціальної роботи вимагає, щоб цю професію обирали люди з особливими особистісними якостями.

Сучасний соціальний працівник – це фахівець у галузі соціальної інженерії і соціальних технологій. Як соціолог і педагог, він має глибоко знати правові, моральні, психологічні регулятори життєдіяльності людей, має бути здатним і готовим прийти їм на допомогу, надавати її кваліфіковано, доброзичливо і терпеливо [1].

Професія соціального працівника спрямована на соціальну сферу, тому необхідною умовою для вибору цієї професії є соціальна спрямованість особистості, наявність відповідних соціальних якостей: гуманізму, доброзичливості, справедливості, відповідальності, терпеливості, врівноваженості, готовності стати на захист клієнта, прийти на допомогу, підтримати. Основою професійної діяльності соціального працівника є компетентність і професіоналізм.

Компетентність означає відповідність рівня знань і умінь змісту виконуваних посадових обов'язків, а також уміння досягати мети. Компетентність забезпечується базовою освітою, самоосвітою у процесі